Broj: S1 3 U 048786 26 Uvp
Sarajevo, 16.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija Zvjezdane Antonović predsjednika vijeća, Mirsade Džindo i Staniše Gluhajić, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Lejle Osmanović, u upravnom sporu tužitelja „Mipex Auto RS" d.o.o. Banja Luka, ulica Miloša Crnjanskog 55, kojeg zastupa Tatjana Ćurlik, advokat iz Banja Luka, ulica Aleja Svetog Save 34, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-246-14/22 od 04.07.2024.godine, tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, odlučujući o zahtjevu tužitelja za preispitivanje sudske odluke – presude vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 048786 24 U od 28.11.2025. godine, na nejavnoj sjednici, održanoj dana 16.04.2026. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove, broj i datum navedeni u uvodu, odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv rješenja tuženog broj: JN2-01-07-1-246-14/22 od 04.07.2024.godine, kojim je i to stavom 1., djelomično uvažen tužiteljev zahtjev broj: 59/24 od 07.06.2024. godine, za naknadom troškova u postupku javne nabavke roba klase IV-Materijal za pakovanje i transport ugovornog organa Ministarstvo odbrane Bosne i Hercegovine, u iznosu od 200 KM, dok je zahtjev u preostalom dijelu, odbijen kao neosnovan.

Tužitelj je protiv navedene presude vijeća za upravne sporove ovog suda blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke (u daljnjem tekstu: zahtjev) zbog pogrešne primjene materijalnih propisa i povrede pravila postupka, sa prijedlogom da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, uz obavezu tužene da tužitelju nadoknadi troškove postupka prema opredijeljenom troškovniku.

U obrazloženju zahtjeva navodi se da je u prethodnom postupku učinjena ozbiljna povreda Zakona o javnim nabavkama, jer je ugovor zaključen i realizovan prije nego što su iscrpljeni pravni lijekovi i prije konačnog okončanja postupka po

žalbi. Smatra da je time nezakonito onemogućeno da ostvari pravo koje mu pripada kao ponuđaču i da bude obeštećen. Posebno ističe da tužena strana, iako je ranije usvojila žalbu, nije stvarno razmatrala sve žalbene navode niti je preduzela radnje koje bi dovele do zakonitog poništenja ili ponovnog razmatranja postupka javne nabavke. Umjesto toga, ugovor je ostao na snazi i izvršen, čime je ostao bez mogućnosti da dobije posao, ali i bez naknade štete. U zahtjevu naglašava da cilj dugogodišnjeg vođenja upravnih postupaka nije bio samo formalno osporavanje odluke, već ostvarivanje prava na naknadu štete i troškova zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa i nadležnih institucija. Predlaže da se ukine pobijana presuda i predmet vrati na ponovno odlučivanje, i obaveže tuženu stranu da mu isplati ukupno 3.351,87 KM na ime advokatskih troškova, sudskih taksi i troškova sastava tužbe.

Tuženi je u datom odgovoru na zahtjev, predložio da se isti odbije.

Ugovorni organ Ministarstvo odbrane Bosne i Hercegovine, u svojstvu zainteresiranog lica, u datom odgovoru na zahtjev navodi da je u postupku javne nabavke postupao zakonito, te da ostaje pri svim ranijim odgovorima kao i da odbija sve navode tužitelja kao neosnovane.

Zahtjev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je postupajući po tužiteljevom zahtjevu za troškove, isti ispitao u vezi sa članom 119. i 120. Zakona o javnim nabavkama BiH te je osporenim rješenjem, u stavu 1. djelomično uvažio zahtjev tužitelja za naknadu troškova postavljenih u zahtjevu broj: 59/24 od 07.06.2024. godine, u postupku javne nabavke roba klase IV-Materijal za pakovanje i transport ugovornog organa Ministarstvo odbrane Bosne i Hercegovine, u iznosu od 200 KM i to na ime: takse na žalbu uplaćene dana 09.11.2025.godine; takse na žalbu uplaćene dana 09.10.2019. godine; takse na žalbu uplaćene dana 24.08.2020. godine i na ime takse na žalbu uplaćene dana 07.02.2022. godine i obavezan je ugovorni organ da tužitelju nadoknadi predmetne troškove u roku od 8 dana od dana prijema odluke, dok je zahtjev u preostalom dijelu, odbijen kao neosnovan .

I po zaključku ovog apelacionog vijeća, vijeće za upravne sporove je pravilno prihvatilo zaključak tuženog organa da tužitelju pripadaju isključivo troškovi administrativnih taksi koji su neposredno vezani za vođenje žalbenih i upravnih postupaka, a koji su kao takvi uredno dokumentovani u spisu predmeta - uplate administrativne takse na žalbu dana 09.11.2015. godine u iznosu od 50,00 KM, administrativne takse na žalbu dana 09.10.2019. godine u iznosu od 50,00 KM, administrativne takse na žalbu dana 24.08.2020. godine u iznosu od 50,00 KM, kao i administrativne takse na žalbu dana 07.02.2022. godine u iznosu od 50,00 KM, što ukupno iznosi 200,00 KM. Slijedom navedenog, pravilno je tuženi organ obavezao ugovorni organ da tužitelju na ime navedenih troškova isplati ukupan iznos od 200,00 KM.

Nasuprot tome, u odnosu na preostali dio zahtjeva koji se odnosi na troškove pripreme ponude i troškove učešća u postupku javne nabavke, ovo vijeće nalazi da je pravilno odbijen kao neosnovan. Naime, iz zahtjeva za naknadu troškova proizlazi da je tužitelj, pored dosuđenih administrativnih taksi, potraživao i trošak bankarske garancije u iznosu od 100,00 KM, troškove ovjere i pribavljanja dokumentacije u

ukupnom iznosu od 58,00 KM, kao i tri pojedinačna iznosa putnih troškova za odlazak na otvaranje ponuda i uvid u spise, svaki u iznosu od po 334,08 KM, što ukupno iznosi 1.160,24 KM. Međutim, pravilno je zaključeno da za dosudu navedenih troškova nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz člana 119. stav 1. i 2. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine.

Po ocjeni ovog vijeća, odlučna činjenica u konkretnom slučaju jeste da, i pored utvrđene nezakonitosti odluke ugovornog organa o otkazivanju postupka javne nabavke, tužitelj nije dokazao da bi uz zakonito postupanje ugovornog organa njegova ponuda imala realne izglede da bude izabrana kao najpovoljnija. Iz stanja spisa, kao i iz ranijih odluka tuženog organa i presuda Suda Bosne i Hercegovine, proizlazi da je tužitelj imao saznanja o rangu ponuđača i da ni u jednom trenutku nije bio predložen kao prvorangirani ponuđač, niti je u bilo kojoj fazi postupka sudskom ili upravnom odlukom dovedeno u pitanje da bi upravo njegova ponuda bila izabrana. Sama činjenica da je tužitelj ukazivao na nezakonitost postupanja ugovornog organa, odnosno na navodnu nekvalifikovanost izabranog ponuđača, ne predstavlja sama po sebi dovoljan pravni osnov za dosudu troškova pripreme ponude, jer zakon izričito zahtijeva postojanje realne mogućnosti izbora njegove ponude.

Upravo iz tog razloga pravilno su tuženi organ i vijeće za upravne sporove zaključili da se u konkretnom slučaju pravo na naknadu troškova pripreme ponude, troškova pribavljanja garancije, ovjere dokumentacije i putnih troškova ne može priznati, budući da je postupak javne nabavke u konačnici okončan zaključenjem ugovora, pri čemu položaj tužitelja ni eventualnim drugačijim postupanjem ne bi bio promijenjen. Slijedom toga, iznos od 1.160,24 KM pravilno je odbijen kao neosnovan, dok je dosuđeni iznos od 200,00 KM zakonito i pravilno priznat, pa navodi zahtjeva za preispitivanje nisu mogli dovesti do drugačije odluke ovog vijeća.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono upravno vijeće Suda Bosne i Hercegovine je ocijenilo da je pobijana presuda pravilna i zakonita, a zahtjev za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom odredbe člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

ZAPISNIČAR
Lejla Osmanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Zvjezdana Antonović

